

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

269. An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvere à
censuris ab Episcopo reservatis, non obstante Decreto Clem. VIII. &
Cardinalium declaratione? Et an possint Regulares ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

De Dubiis Regularium. Ref. CCLXIX. &c. 179

Regulares non posse virtute privilegiorum absolvi amplius à casibus Episcopo reservatis. Vide etiam Notarium in Summa Bullarum tom. 2. titula de Casibus reservatis, numero secundo, Marcellum Volve in praxi Fori Ecclesie. cap. 3. n. 10. cum sequentibus.

RESOL. CCLXIX.

An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvi à censuris ab Episcopo reservatis non obstante Decreto Clem. VIII. & Cardinalium declaratione?
Et an possint Regulares excommunicationem referuare, non obstante quodam motu proprio Clem. VIII. in quo abstinuit Prælati Regularibus facultatem peccata referuandi?
Et in textu huius Resolutionis alij quinque casus valde notandi, & in promptu tenendi discutiuntur. Ex p. 3. et 2. Ref. 13.

§. 1. Negatiuam sententiam docet P. Marullus in suis eruditissimis disputationibus, quas nouissime edidit, tom. 1. disp. 1. c. 2. diff. 4. n. 575. putat enim, quod sub prohibitione casuum referuatorum in dicto Decreto Clementis, comprehenduntur censuræ, nam ratio prohibitionis Summi Pontificis militat etiam in censuris.

2. At his non obstantibus affirmatiuam sententiam tenet noster Megala in 1. p. lib. 1. c. 3. n. 10 vbi sic asserit. Nec tali privilegio obstat reservatio censurarum, quam Episcopi faciunt. Quia quamuis Decretum Sacræ Congregationis publicatum die 9. mensis Januarij 1601. & declaratum die 26. Nouembris 1602. restringat dictum privilegium quoad casus, quos ordinarij locorum sibi referuauerunt, vel in posterum referuauerunt, tamen cum dictum decretum loquatur tantum de casibus, non habet locum in censuris, nam in diversis non fit illatio, ex l. Papinianus, ff. de minor. cap. ad audientiam, de decimis; & censura non est casus, sed pena casus, vt dicit Nauarrus in man. c. 27. n. 272. Ita Megala. Vnde vtramque opinionem puto esse probabilem.

3. Displicet verò mihi id, quod Marullus vbi supra asserit, nempe fallam esse sententiam Suarez tom. 4. lib. 2. disp. 28. sect. 3. n. 13 asserentis posse Prælatos Regularium excommunicationem referuare, non obstante quodam motu proprio Clem. VIII. in quo abstinuit Prælati Regularibus facultatem peccata referuandi; nam sententiam Suarez puto probabilem esse, & illam tenet Faustus in speculo relig. lib. 6. prec. 88. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 9. diff. 38. n. 5. Coriolanus de casu referuati. p. 1. sect. 1. n. 1. c. n. 1. Fagundes p. 2. lib. 8. cap. 4. n. 5. & alij, quæ opinio multam probabilitatem confert opinioni Megalæ superius adductæ. Licet ego magis probabiliter cum multis alijs, vt alibi diximus, putem, Prælatos Regulares, stante dicto Decreto Clem. VIII. non posse excommunicationem sibi referuare.

4. Notandum est tamen hic obiter primo, quod Comitulus in resp. mor. l. 6. g. 9. & Marullus vbi supra docent, quod si Confessarius in excommunicationem incidat Papæ reservatam ex Decreto Clem. VIII. quia absoluit à casibus reservatis non posse absolui à Regularibus vigore suorum privilegiorum, etiam stante moderatione dicti Decreti facta à Sacra Cardinalium congregatione. Verum aliqui contrarium docent, quia excommunicatio de qua loquimur, neque in Bulla Cœnæ, neque in exceptione sex casuum, in secundo decreto contentorum, comprehensa videtur, qui soli casus videntur exclusi à iurisdictione Regularium, qui ante primum Decretum, vigore suorum privilegiorum à Pontificis casibus absoluebant, vt patet ex illis verbis secundi decreti, ibi ipsum decretum ita moderatum, &c. Sed exceptio firmat regulam in casibus non

exceptis; ergo, &c. Et hanc sententiam esse probabilem, patet ex ipso Marullo vbi supra n. 581. Nam negatiuam, quam ipse tenet, vocat probabiliorem.

5. Nota etiam secundò, quod Paulus V. die 7. Ianuarij ann. 1617. confirmauit, & aliqua addidit supradictis Decretis Clem. VIII. ita vt aliqui opinari sint in supradicto Decreto Pauli V. fuisse abrogata simpliciter omnia privilegia, & facultates, non solum absoluedi à casibus, & censuris Bullæ Cœnæ violationis immunitatis Ecclesiasticæ, & alijs in declaratione, seu moderatione Decreti Clem. VIII. recensitis, verum etiam ab omnibus alijs Romano Pontifici reservatis; & hoc per illa verba. Ac insuper designat nouam legislatoris dispositionem ab antiquis omnino distinctam, vt patet ex textu in cap. statutorum §. insuper, vbi glossa, de referptis in 6. Sed hanc sententiam refellit Duardus in Bullam Cœnæ lib. 3. §. 2. quest. 1. num. 31. & seq.

6. Nota tertio contra Megalam in 1. part. lib. 1. c. 13. n. 21. quod Decretum supradictum Clementis VIII. non derogat privilegijs Regularium, & Confessariorum in suburbis ciuitatis Romæ commorantium, quia licet in materia odiosa, appellatione Urbis, seu Ciuitatis non veniant suburbia; sed verò dicendum est in materia fauorabili, & ita hanc sententiam in terminis tenet Marullus vbi supra diff. 2. n. 556.

7. Nota quarto, non ligari excommunicatione in dicto Decreto contenta, confessarios, absoluedes à casibus Episcopo reservatis à iure; ex quo inferitur, Regulares, qui antea habebant privilegium absoluedi ab omnibus casibus, & censuris, etiam Papæ reservatis, posse non obstante dicto decreto, nunc vigore dictorum privilegiorum absolvi à casibus à iure Episcopo reservatis; sicut antè poterant; & posse etiam absolvi à casibus Papalibus occultis, quia huiusmodi casus post Concilium Tridentinum sunt Episcopales, vt notat Sanch. in summa, to. 2. l. 4. c. 54. n. 27. cui nouissime addendus est Marullus citatus d. 1. c. 2. diff. 1. n. 540. vbi etiam n. 138. notat, & rectè, ad incurrendam dictam excommunicationem in supradicto Decreto, contra Confessarios latam, non sufficere ignorantiam, etiam crassam, siue iuris, siue facti, quia fertur tantum contra præsumentes absolvi, quod verbum denotat requiri scientiam in absoluede, vt plerique tradunt Doctores.

8. Tandem nota quinto, quod dictus Marullus loc. cit. n. 542. putat aduersum me in tr. Misc. * ref. 30. Ganbaruptam de casu referuati. c. 3. n. 8. supradictum Decretum Clem. VIII. derogare privilegijs Regularium existentium in Insulis Sicieliæ, Sardinie, & Corsicæ. Sed ego nostram sententiam puto iterum probabilem esse, & ita illam etiam existimant multi viri docti Societatis Ies. & nostræ Religionis, nunc post Marullum vitum, de hac re à me consulti.

RESOL. CCLXX.

An Regulares possint absolvi à casibus reservatis Episcopo de iure communi? Ex p. 8. et 7. & Misc. Ref. 71.

§. 1. Affirmatiuè respondi in 3. p. ar. 2. resol. 13. sed negatiuam sententiam nominatim contra me tenet Bordonus in consil. Regul. resolut. 6. quest. 9. num. 11. Tum quia in Clem. Religiosi, de privilegijs, prohibitum fuit Religiosis absolvi seculares Clericos, & laicos excommunicatos à Canone, quo nomine venit excommunicatio iure communi promulgata, ibi autem ponitur exceptio his verbis: Præterquam in casibus à iure expressis, vel per privilegia Sedis Apostolicæ concessis eisdem. Gloss. versio. A Canone. includit sub hac prohibitionem tam excommunicationem alijs reservatam in iure, quam non reservatam;

Sup. hoc in tom. 5. et 4. Ref. 6. paulo post instituit, à verè. Et eandem.

Sup. hoc magis late in Ref. seq. & in alijs eius primæ not.

Sup. hoc in Ref. seq. §. vlt. ad medium;

Sup. hoc supra ex doctina Ref. 251 §. 2. à fin. & in alijs eius not.

* Quæ hic est mira Ref. 272 §. 2. & in alijs eius alijs not.

Quæ hic est Ref. antecess. in §. Nota quarto, & in tom. 3. et 6. lege doctri. n. §. vlt. Ref. 7. & Ref. 8. per totam;